



សាលាឧទ្ធរណ៍

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការប្រជាព្រឹទ្ធផ្នែង

សាលាឧទ្ធរណ៍នៃពេញ

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ៖ ១៤០

ចុះថ្ងៃទី ០២-៣-២០២០

សាលដីកា

លេខ៖ ១៧ក្រII «វ»

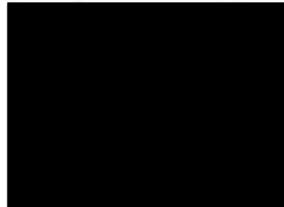
ចុះថ្ងៃទី ២៤-៧-២០២០

បានបញ្ចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់

នៅថ្ងៃទី ១០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០២០

សមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

លោក



ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា

ឯកឧត្តម

ចៅក្រមប្រឹក្សា

លោកស្រី

ចៅក្រមប្រឹក្សា

ក្រសួងព្រហ្មទណ្ឌ

លោកស្រី ហ៊ុន សុគន្ធា

ដើម្បីធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់នៅសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៤០ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ ដែលមាន៖

ដើមចោទ ៖

-ឈ្មោះ: [Redacted] គីមសេន ភេទប្រុស អាយុ៦៨ឆ្នាំ មុខរបរនៅផ្ទះ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នផ្ទះលេខ

[Redacted address line]

មានលោក [Redacted] និងលោក [Redacted] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ។

សហចុងបម្រើ ៖

១-ឈ្មោះ: [Redacted] សំអុក ភេទស្រី អាយុ៦៩ឆ្នាំ មុខរបរ កសិករ។

២-ឈ្មោះ: [Redacted] ហ៊ាន ភេទប្រុស អាយុ៦៧ឆ្នាំ មុខរបរ កសិករ។

៣-ឈ្មោះ: [Redacted] វី ភេទស្រី អាយុ៤៥ឆ្នាំ មុខរបរ កសិករ។

៤-ឈ្មោះ: [Redacted] សឿន ភេទប្រុស អាយុ៤៥ឆ្នាំ មុខរបរ កសិករ។

៥-ឈ្មោះ: [Redacted] ខុន ភេទប្រុស អាយុ៦២ឆ្នាំ មុខរបរ កសិករ។

៦-ឈ្មោះ: [Redacted] ចន្ទី ភេទស្រី អាយុ៥៥ឆ្នាំ មុខរបរ កសិករ។

៧-ឈ្មោះ: [Redacted] ឆន ភេទប្រុស អាយុ៤៨ឆ្នាំ មុខរបរ យោធិន។

៨-ឈ្មោះ: [Redacted] ជេន ភេទស្រី អាយុ៤៧ឆ្នាំ មុខរបរ កសិករ ។

ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ភូមិកងតាណឹងទី១ ឃុំកងតាណឹង ស្រុកកងមាស ខេត្តកំពង់ចាម។

មានលោក [Redacted] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ។



កម្មវត្ថុបណ្តឹង ៖

ខ្ញុំមសារនៃសាលក្រមដែលដើមចោទទាមទារឲ្យតុលាការចេញ ៖

១-បញ្ជាក់ថាឈ្មោះ: ■■■ គឺមសេង មានសិទ្ធិកាន់កាប់ ឬកម្មសិទ្ធិ និងប្រគល់ដីចំនួន ០២ កន្លែង (ទំហំ ២៧០០ម^២ និងទំហំ ២២៥០ម^២) ស្ថិតនៅភូមិកងតាណាំងទី១ ឃុំកងតាណាំង ស្រុក កងមាស ខេត្តកំពង់ចាម ដែលសហចុងចម្លើយកំពុងរស់នៅ។

២-បង្គាប់ឲ្យសហចុងចម្លើយរុះរើសំណង់ និងចាកចេញពីទីតាំងដីទាំងពីរខាងលើ។

៣-បង្គាប់ឲ្យសហចុងចម្លើយម្នាក់ៗ (មួយគ្រួសារ) សងសំណងជម្ងឺចិត្ត ការខាតពេលវេលា និងសេវាផ្លូវច្បាប់ចំនួន ១០.០០០ (មួយម៉ឺន)ដុល្លារអាមេរិក។

ខ្ញុំមសារនៃបណ្តឹងតបដែលដើមបណ្តឹងតបទាមទារឲ្យតុលាការចេញ ៖

-មិនព្រមប្រគល់ដីទំនាស់ទាំង ០២ កន្លែង (ទំហំ ២៧០០ម^២ និងទំហំ ២២៥០ម^២) នេះ ឲ្យ ទៅដើមចោទទេ ព្រោះដីនេះ ពួកខ្លួនបានចូលទៅរស់នៅ កាន់កាប់ បង្កបង្កើនផល តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៩ មក។

អង្គហេតុ និងបំណុលវិវាទ

ដើមចោទបានទាមទារសិទ្ធិកាន់កាប់ ឬកម្មសិទ្ធិនៅលើដីទំហំ ចំនួន ០២កន្លែង (ទំហំ ២៧០០ម^២ និងទំហំ ២២៥០ម^២) ស្ថិតនៅភូមិកងតាណាំងទី១ ឃុំកងតាណាំង ស្រុកកងមាស ខេត្ត កំពង់ចាម ដែលសហចុងចម្លើយកំពុងរស់នៅ និងទាមទារឲ្យសហចុងចម្លើយរុះរើសំណង់ និង ចាកចេញពីទីតាំងដីទាំងពីរខាងលើ ដោយអះអាងថា ដីទាំងពីរកន្លែងនេះ គឺជាដីកេរតាំងពី ជំនាន់ឪពុកម្តាយខ្លួន ពោលគឺមុនសម័យប៉ុលពត មុនឆ្នាំ១៩៧៩ មកម៉្លេះ និងផ្អែកទៅលើពាក្យស្នើ សុំកាន់កាប់ដីទាំង ០២កន្លែង ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៨៩។ រហូតមកដល់សម័យប៉ុលពត ដួលរលំ នៅឆ្នាំ១៩៧៩ ដោយមានភាពឈឺចាប់នឹងការបាត់បង់សាច់ញាតិ ដើមចោទមិនបានចូល មករស់នៅ និងកាន់កាប់នៅលើដីរបស់ខ្លួនឡើយ ដោយបានទៅរស់នៅខាងប្រពន្ធនៅភ្នំពេញ ហើយដីទំនាស់ទាំង០២កន្លែង ក៏ត្រូវបានសហចុងចម្លើយនាំគ្នាមករស់នៅ និងដាំដំណាំជាលក្ខណៈ គ្រួសារខ្លះៗ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ (ចុងចម្លើយខ្លះក៏បន្តដាំឪពុកម្តាយខ្លួន)។ ប៉ុន្តែជារៀងរាល់ ឆ្នាំដើមចោទតែងតែមកធ្វើបុណ្យឲ្យឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន។

បានឃើញ សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៖ ២៨៦ "គ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលា

ដំបូងខេត្តកំពង់ចាម ដែលមានខ្ញុំមសារសម្រេចសេចក្តីដូចខាងក្រោម ៖

- ១/. ព្រានចោលការប្តឹងទាមទាររបស់ដើមចោទឈ្មោះ: ■■■ គឺមសេង។
- ២/. រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលដើមចោទបានបង់រួច។ ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្តករបស់ដើមចោទ។
- ៣/. សាលក្រមនេះ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ចំពោះមុខដើមចោទ និងចុងចម្លើយ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩។



-បានឃើញ ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០២ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ របស់ដើមចោទ
ឈ្មោះ: [REDACTED] គឺមសេង ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៨៦ "គ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា
ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលាដំបូងខេត្តកំពង់ចាម ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។

ពេលវេលាបោះឆ្នោតដោយផ្ទាល់មាត់

-ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះអានរបាយការណ៍សង្ខេបអង្គហេតុ ។

-ដើមចោទឈ្មោះ: [REDACTED] គឺមសេង (វត្តមាន) ។

-លោក [REDACTED] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ (វត្តមាន) ។

-សហចុងចម្លើយឈ្មោះ: [REDACTED] សំអុក, ឈ្មោះ: [REDACTED] ម៉ាន, ឈ្មោះ: [REDACTED] រី, ឈ្មោះ: [REDACTED] សម្បត្តិ,

ឈ្មោះ: [REDACTED] ខុន, ឈ្មោះ: [REDACTED] មន្ទី, ឈ្មោះ: [REDACTED] អន និងឈ្មោះ: [REDACTED] ដេន (វត្តមាន) ។

-លោក [REDACTED] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ (វត្តមាន) ។

ការអះអាងរបស់ភាគីដើមចោទ (ដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍)

-ដើមចោទឈ្មោះ: [REDACTED] គឺមសេង បានធ្វើការអះអាងថា ៖ ដីទាំងពីរកន្លែងដែលមានទំហំ
២៧០០ម៉ែត្រការ៉េ និងទំហំ ២២៥០ម៉ែត្រការ៉េ ដែលខ្លួនកាន់កាប់នេះគឺខ្លួនមានឯកសារពាក្យស្នើសុំ
កាន់កាប់ដីធ្លី ធ្វើនៅឆ្នាំ១៩៨៩។ ខ្លួនពុំបានសាងសង់អ្វីនោះទេ តែខ្លួនបានទៅធ្វើបុណ្យឪពុកនៅ
លើដីហ្នឹង នៅឆ្នាំ១៩៨១។ កន្លងមកខ្លួនបានទៅធ្វើបុណ្យនៅវត្ត ហើយបានចូលទៅលេងនៅដីទាំង
ពីរហ្នឹងរហូត ។ ពេលខ្លួនទៅធ្វើបុណ្យសពឪពុកខ្លួន គឺពុំទាន់មានអ្នកណានៅលើដីហ្នឹង ហើយខាង
ចុងចម្លើយបានមកនៅឆ្នាំ១៩៨៥ ហើយខ្លួនពុំបានឲ្យនៅលើដីហ្នឹងទេ គឺគាត់មកដោយខ្លួនឯង។
ខ្លួនធ្លាប់ប្រាប់ឲ្យគាត់ចេញដែរ តែពួកគាត់អត់ព្រមចេញ ខ្លួនក៏នៅតែប្រាប់ទៀត តែដោយយល់ថា
ជាបងប្អូន ។ ដីដែលឈ្មោះ: [REDACTED] សំអុក រស់នៅនេះ គឺអត់ទាន់មានក្រដាសស្នាមអ្វីនោះទេ។ ខ្លួន
បានប្តឹងទាមទារដីនេះនៅឆ្នាំ២០១៨។

-លោក [REDACTED] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ បានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ថា៖ កូនក្តី
ខ្លួនបានគ្រប់គ្រងកាន់កាប់ទីតាំងទាំងនេះតាមរយៈការមកគាស់សពឪពុក និងបងប្អូនធ្វើបុណ្យ មក
លក់ផ្ទះលើដីនោះ និងធ្វើបុណ្យទាន ជារៀងរាល់ឆ្នាំ មកដល់ពេលនេះ ជាពិសេសមានពាក្យសុំកាន់
កាប់លើដីទាំងពីរទៀត មិនបានបោះបង់ចោលនោះទេ។ ចំពោះការរស់នៅរបស់សហចុងចម្លើយ
លើដីទាំងនេះ ពួកគេទាំងអស់សុទ្ធតែដឹងថា ដីនេះជាដីកេរ្តិ៍របស់ឪពុកម្តាយកូនក្តីខ្លួន ជាពិសេស
កូនក្តីខ្លួនមិនបានបោះបង់ដូចរៀបរាប់ខាងលើ ថែមទាំងមានពាក្យសុំកាន់កាប់លើដីទាំងពីរទៀត។
ចំណែកឈ្មោះ: [REDACTED] ខុន បានធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយសាលាយុំថា នឹងប្រគល់ដីនេះអោយម្ចាស់គេវិញ
ពេលម្ចាស់គេមក ដែលករណីនេះបានផ្តល់ចម្លើយដោយសាក្សីលោក [REDACTED] គឺ ជាអតីតមេឃុំ។
ចំណែកឈ្មោះ: [REDACTED] រី ក៏បានសុំទិញដីនេះពីកូនក្តីខ្លួនដែរ។ ពួកគេត្រូវបានកូនក្តីខ្លួនអនុញ្ញាតឲ្យរស់
នៅជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយយល់ជាបងប្អូន ហើយក្រោយមក ត្រូវហៅទៅនិយាយគ្នាអោយចាក



ចេញជាច្រើនលើកដែរ ប៉ុន្តែពួកគេបដិសេធ។ នៅក្នុងពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីរបស់កូន ក្តីខ្លួន សម្រាប់ដីទី១ បញ្ជាក់ថា ដីនេះមានទំហំចំនួន ២៧០០ម៉ែត្រការ៉េ ចំណែកពាក្យស្នើសុំកាន់ កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីរបស់សហចុងចម្លើយឈ្មោះ: [REDACTED] ខុន បញ្ជាក់ថា ដីនោះមានទំហំចំនួន ២២៥០ ម៉ែត្រការ៉េ ទៅវិញ។ ដូច្នេះ ព័ត៌មានពីទំហំដីក្នុងពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីរបស់សហ ចុងចម្លើយឈ្មោះ: [REDACTED] ខុន មានវិការ: ឬមានបញ្ហា។ នៅក្នុងពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី របស់កូនក្តីខ្លួនសម្រាប់ដីទី១ មេភូមិឈ្មោះ: [REDACTED] រឿន បានបញ្ជាក់ថា ដីនេះពិតជារបស់កូនក្តីខ្លួន បាន កាន់កាប់ពិតមែន ចំណែកពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីរបស់សហចុងចម្លើយឈ្មោះ: [REDACTED] ខុន មេភូមិឈ្មោះ: [REDACTED] រឿង បានបញ្ជាក់ថា ស្នាមមេដៃនេះពិតជារបស់គាត់មែន។ ដូច្នេះ ការបញ្ជាក់របស់ លោក [REDACTED] រឿន ក្នុងពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីរបស់កូនក្តីខ្លួនបញ្ជាក់ពីការកាន់កាប់ពិត ប្រាកដ និងច្បាស់លាស់ ជាងបញ្ជាក់ថា វាជាស្នាមមេដៃរបស់ឈ្មោះ: [REDACTED] ខុន។ ខ្លួនស្នើសុំរក្សា សេចក្តីថ្លែងការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចុះថ្ងៃទី១៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០ ទុកជាបានការដដែល និងសំណូមពរ ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ សម្រេចលុបចោល សាលក្រមលេខ ២៨៦ "គ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលាដំបូងខេត្តកំពង់ចាម និងសម្រេចតាមការទាមទារក្នុងពាក្យបណ្តឹង របស់កូនក្តីខ្លួន តាមបញ្ញត្តិច្បាប់ជាធរមាន។

-លោក [REDACTED] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ បានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ថា ៖ ចំណុច នេះឃើញថា រឿងក្តីនេះគឺជាទំនាស់ដីធ្លីរវាងកូនក្តីខ្លួន ជាមួយសហចុងចម្លើយ ទាក់ទងទៅនឹង បញ្ហាដីធ្លី ទី១ ដោយសារតែភាគី [REDACTED] ខុន គាត់បានធ្វើការស្នើសុំរស់នៅជាបណ្តោះអាសន្ន លើដី របស់កូនក្តីខ្លួន។ ឈ្មោះ: [REDACTED] ខុន ដែលបានស្នើសុំរស់នៅជាបណ្តោះអាសន្នលើដីនេះ គឺមានសាក្សី ឈ្មោះ: [REDACTED] ជាអតីតមេឃុំ ហើយគាត់បានឆ្លើយរួចហើយ។ ការស្នើសុំកាន់កាប់របស់គាត់គឺខុស ទីតាំងដី និងទំហំ គាត់ពុំបានស្គាល់ដីនេះច្បាស់ទេ ដោយសារគាត់មិនមែនជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ហើយ កូនក្តីខ្លួនគាត់ស្គាល់ច្បាស់ដោយសារគាត់ជាម្ចាស់ដីស្របច្បាប់។ ជាចុងក្រោយ ស្នើសុំលោក ចៅក្រមសម្រេចលុបចោលសាលក្រមលេខ ២៨៦ "គ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលា ដំបូងខេត្តកំពង់ចាម។

ការអះអាងរបស់ភាគីសហចុងចម្លើយ (ចុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍)

-លោក [REDACTED] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ បានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ថា ៖ យោងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ មាត្រា ៧ របក កម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុមុនឆ្នាំ១៩៧៩ មិនត្រូវបាន ទទួលស្គាល់នោះទេ កូនក្តីខ្លួនរស់នៅកាន់កាប់គ្រប់គ្រង និងអាស្រ័យផល លើដីទំនាស់ដែលមាន ទីតាំងស្ថិតនៅភូមិកងតាណាំងទី១ ឃុំកងតាណាំង ស្រុកកងមាស ខេត្តកំពង់ចាម តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ រហូតដល់បច្ចុប្បន្នដែលមានប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅទីនោះដឹងឮជាសាធារណៈ និងអាជ្ញាធរទទួល ស្គាល់ទៀតផង ដោយពុំមានការជំទាស់ពីជនណាម្នាក់ឡើយ។ ជាក់ស្តែងកូនក្តីខ្លួនបានដាំដំណាំ និងបង្កបង្កើនផល និងសង់ផ្ទះលើដីនោះទៀតផង។ យោងតាមមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់ភូមិបាល កូន ក្តីខ្លួនអាចក្លាយទៅជាកម្មសិទ្ធិករស្របច្បាប់តាមរយៈលទ្ធកម្មនៃកម្មសិទ្ធិដោយអាជ្ញាយុកាល និង



មាត្រា ៣៨ កាន់កាប់ដោយពិតប្រាកដ គ្មានហិង្សាដោយមានការដឹងឮជាសាធារណៈ និងសុចរិត។
យោងតាមមាត្រា ១៦២ កូនក្តីខ្លួនមានលក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីក្លាយទៅជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករ
ព្រោះកូនក្តីខ្លួនបានកាន់កាប់ដីនេះជាងរយៈពេល ៤០ឆ្នាំហើយ។ ផ្អែកតាមមាត្រានេះ កថាខណ្ឌ
ទី១ រយៈពេលនៃកាន់កាប់ ២០ឆ្នាំ និងកថាខណ្ឌទី២ រយៈពេលនៃកាន់កាប់ ១០ឆ្នាំ គឺកូនក្តីខ្លួន
បានកាន់កាប់លើសពីរយៈពេលនេះទៀត។ យោងតាមមាត្រា ២៣៣ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ក៏បាន
ការពារលើភោគីផងដែរ។ ហេតុដូច្នេះ កូនក្តីខ្លួនបានកាន់កាប់ដីទំនាស់នេះតាំងពីមិនទាន់ចេញ
ច្បាប់ភូមិបាល ដែលអាចអនុវត្តសិទ្ធិទាមទារលើដីនេះបាន ។ ផ្ទុយទៅវិញ ដើមចោទពុំមាន
ឯកសារបញ្ជាក់ថា អនុញ្ញាតឲ្យកូនក្តីខ្លួនរស់នៅជាបណ្តោះអាសន្ននោះទេ ហើយដើមចោទក៏
បានអះអាងថាខ្លួនពុំបានរស់នៅលើដីទំនាស់នោះទេ។ ដូចនេះ ស្នើសុំលោកប្រធានសម្រេច
ច្រានចោលការទាមទាររបស់ដើមចោទ។

សាលាឧទ្ធរណ៍កម្ពុជា

យល់ឃើញថា ៖

១/បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ របស់ដើមចោទឈ្មោះ [REDACTED] គឺមសេង
ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅនឹងសាលាក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៨៦"គ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ របស់
សាលាដំបូងខេត្តកំពង់ចាម គ្រងចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ ក្រុម
ប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ លើកយករឿងនេះដើម្បីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់បាន យោងតាមមាត្រា
៤៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការ និងមាត្រា ២៦៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

២/តាមលទ្ធផលនៃនីតិវិធីទាញហេតុដោយផ្ទាល់មាត់ឃើញថា ៖ ដីទំនាស់ចំនួន ០២
កន្លែង (ទំហំ ២៧០០ម^២ និងទំហំ ២២៥០ម^២) ស្ថិតនៅភូមិកងតាណាំងទី១ ឃុំកងតាណាំង ស្រុក
កងមាស ខេត្តកំពង់ចាម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការប្តឹងទាមទាររវាងដើមចោទ និងសហចុងចម្លើយ
នេះ គឺជាប្រភេទដីដែលពុំទាន់មានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិនៅឡើយ។

-ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា តាមប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ ០២ ប្រក.ប្រ. ចុះថ្ងៃទី
២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការកំណត់ភារកិច្ចរបស់តុលាការ និងគណកម្មការសុរិយោដី ពាក់
ព័ន្ធនឹងវិវាទដីធ្លី គ្រងចំណុចប្រការ ១ បានចែងថា "វិវាទដីធ្លីដែលមិនទាន់បានចុះបញ្ជីសុរិយោដី
គឺដីធ្លីដែលពុំទាន់មានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិគ្រប់ប្រភេទ ចេញដោយរដ្ឋបាល សុរិយោដី ត្រូវស្ថិត
ក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មការសុរិយោដី" ។ ប្រការ២ បានចែងថា "តុលាការគ្រប់ខេត្ត ក្រុង
ត្រូវបញ្ឈប់ការទទួលបណ្តឹងវិវាទដីធ្លីមិនទាន់ចុះបញ្ជីសុរិយោដីដែលជាសមត្ថកិច្ចគណៈកម្មការ
សុរិយោដី ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ"។ ចំណុចនេះ បញ្ជាក់ឲ្យឃើញថា តុលាការគឺពុំមាន
សមត្ថកិច្ចក្នុងការដោះស្រាយសំណុំរឿងទាំងឡាយណាដែលទាក់ទងទៅនឹងវិវាទដីធ្លីដែលពុំទាន់
មានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិ នៅក្រោយពេលប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ ០២ប្រក.ប្រ. ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែ
វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការកំណត់ភារកិច្ចរបស់តុលាការ និងគណកម្មការសុរិយោដី ពាក់ព័ន្ធនឹង
វិវាទដីធ្លី នេះចូលជាធរមាន ឡើយ។



៣/.សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៨៦ "គ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលាដំបូងខេត្តកំពង់ចាម សម្រេចមកនេះពុំមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវឡើយ ដែលគប្បីក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះសម្រេចលុបចោល និងបង្វិលសំណុំរឿងនេះ ទៅគណៈកម្មការសុរិយោដីខេត្តកំពង់ចាម ដើម្បីដោះស្រាយជាសមត្ថកិច្ច ។

៤/.អនុលោមតាមមាត្រា ៦៤ កថាខណ្ឌ១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់សហចុងចម្លើយ។

សេចក្តីសម្រេចបញ្ជប់

១/.លុបចោលសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៨៦ "គ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលាដំបូងខេត្តកំពង់ចាម។

២/.បញ្ជូនសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៤០ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទៅគណៈកម្មការសុរិយោដីខេត្តកំពង់ចាម ដើម្បីចាត់ការសមត្ថកិច្ច។

៣/.ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់សហចុងចម្លើយ ។

សាលដីកានេះប្រកាសជាសាធារណៈថ្ងៃទី២៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២០ ។

បើកសិទ្ធិប្តឹងសាទុក្ខរយៈពេល០១ខែ គិតពីថ្ងៃបានទទួលការបញ្ជូនសាលដីកានេះ។

ក្រឡាបញ្ជី	ចៅក្រមប្រឹក្សា	ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ
ហត្ថលេខា: [Redacted]	ហត្ថលេខា: [Redacted]	ហត្ថលេខា: [Redacted]

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

ថ្ងៃសៅរ៍ ៥ កើត ខែស្រាព្រះឆ្នាំជូត ទោស័ក ពស ២៥៦៤

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០២០

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ



[Signature]

[Redacted]

ក្រឡាបញ្ជី



[Signature]

[Redacted]